SREČANJE ZAKONSKE SKUPINE

Sinoda - kako hodimo skupaj?

CILJI

- Spoznati pojem sinoda in namen sinode Hoditi skupaj.
- Razmišljati o tem, ali se znamo poslušati in slišati.
- Razmišljati o novih oblikah dela v pastorali in svojem poslanstvu pri tem.

DATUM IN URA SREČANJA

MOLITEV

Vsako zasedanje na drugem vatikanskem koncilu se je začelo z molitvijo Adsumus Sancte Spiritus. (»Pred teboj smo, Sveti Duh«). To molitev so skozi stoletja uporabljali na koncilih, sinodah in drugih zborovanjih Cerkve, njeno avtorstvo pa pripisujejo sv. Izidorju Seviljskemu (ok. 560 – 4. april 636). Ko vstopamo v sinodalni proces, s to molitvijo

kličemo Svetega Duha, naj dela v nas, da bomo mogli graditi skupnost Jezusovih učencev. Za sinodalni proces od 2021 do 2023 je pripravljena poenostavljena oblika molitve, s katero začnimo tokratno srečanje zakonske skupine.

Pred Teboj smo, Sveti Duh,
ko smo zbrani v Tvojem imenu.

Samo ti nas vodi,
bodi doma v naših srcih;
pokaži nam pot, po kateri naj gremo,
in kako naj hodimo po njej.

Šibki smo in grešni;
ne dopusti, da bi širili nered.
Ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti
ali da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.

Daj, da v Tebi najdemo svojo edinost,
da bomo lahko skupaj hodili večnemu življenju naproti
in se ne bomo oddaljili od poti resnice
in od pravičnosti.

Vse to Te prosimo,
ki deluješ na vsakem kraju in v vsakem času,
v občestvu z Očetom in Sinom
na vekov veke.

Amen.

OGREVANJE

1. Kako v naši družini sprejemamo pomembne odločitve? Katera so tista vprašanja, za katera skličemo družinski posvet ali bi bilo dobro, da bi vključili vse člane družine, tudi najmlajše? (primer: kam bomo šli na počitnice, kako bomo preživeli vikend, kako si bomo razdelili delo)

KJE SVA?

Tako kot je v družini prav, da se o pomembnih odločitvah zakonca pogovorita in iščeta skupno pot ter pri sprejemanju odločitev slišita tudi otroke in njihova pričakovanja, se tudi v Cerkvi odvijajo različni procesi, pri katerih želi papež slišati glas Cerkve. Eden od teh procesov se imenuje sinoda.

Kaj sploh je sinoda?

Sinoda je zborovanje škofov, izbranih duhovnikov in laikov, na katerem se posvetujejo o zadevah cerkve ali škofije. Izvor besede izhaja iz grščine: synodos je sestavljenka iz *syn* (skupaj) in *hodos* (hoditi, potovati). Pomeni torej **hoditi skupaj.**

Sinoda o sinodalnosti 2021–2023

Tokratna sinoda, ki jo je sklical papež Frančišek in se je začela oktobra 2021, se imenuje Sinoda o sinodalnosti. Potekala bo tri leta (2021–2023), in sicer v treh stopnjah: na ravni posameznih škofij, na kontinentalni ravni in nazadnje na ravni celotne Cerkve. Potekala bo na različnih koncih sveta, sklenilo pa se jo bo v Rimu.

Pomembna novost je ta, da se želi z začetkom sinodalne poti v posamezni škofiji posebej prisluhniti **tamkajšnjim vernikom,** da sinoda torej ne bo le zborovanje škofov, ampak pot celotne Cerkve. Zato smo k sodelovanju povabljeni vsi, tudi zakonci, združeni v Družini in Življenju.

Kaj je namen sinode o sinodalnosti?

- Odpreti pogovor med škofi, duhovniki, laiki (v raznih gibanjih in skupnostih ...)
- se učiti, kako poslušati in na novo slišati drug drugega
- razbirati, kam nas v tem času in prostoru vodi Sv. Duh

Preberimo pridigo papeža Frančiška ob začetku sinode:

»Večkrat nam evangeliji predstavljajo Jezusa »na poti«, ko se pridruži človeku, ki je na poti ter prisluhne vprašanjem, ki domujejo v njegovem srcu in ga vznemirjajo. S tem nam On razodeva, **da ne prebiva v brezkužnih in mirnih krajih, odmaknjenih od resničnosti,**

temveč hodi z nami in nas doseže tam, kjer smo, včasih na propadlih poteh življenja. In danes, ko začenjamo to sinodalno pot, jo začenjamo z vprašanjem vseh – papeža, škofov, duhovnikov, redovnic in redovnikov, laiških sester in bratov: ali mi, krščanska skupnost, udejanjamo stil Boga, ki hodi v zgodovini in skupaj s človeštvom deli njegove pripetljaje? **Smo pripravljeni na pustolovščino poti ali pa se s strahom pred neznanim raje zatečemo v izgovore »saj nič ne pomaga« in pa »vedno se je delalo tako«?**

Poglejmo Jezusa, ki na poti najprej sreča bogatega človeka, zatem *prisluhne* njegovim vprašanjem in na koncu mu pomaga *razločevati* kaj storiti, da bo imel večno življenje.«

Preberimo odlomek iz Markovega evangelija 10, 16-22.

2. Kakšni strahovi meni preprečujejo hojo za Jezusom? Katere so tiste navezanosti (udobje, dobrine, zasvojenosti, rane iz preteklosti, predstave o samem sebi in Bogu ...), ki jih v tem trenutku ne bi bil pripravljen spustiti?

KORAK NAPREJ

Papež Frančišek nadaljuje:

Srečati. Evangelij se začne s pripovedovanjem o srečanju. Neki človek gre naproti Jezusu in poklekne pred Njim ter mu zastavi odločilno vprašanje: »Dobri učitelj, kaj moram storiti, da bom imel večno življenje?« (v. 17). Tako pomembno vprašanje zahteva pozornost, čas, pripravljenost srečati drugega in se pustiti nagovoriti njegovemu nemiru. Gospod namreč ni odmaknjen in ne kaže, da bi mu bilo v nadlego ali pa ga motilo. Nasprotno, ustavi se z njim. Pripravljen je za srečanje. Nič ga ne pusti ravnodušnega, vse ga gane. Srečati obraze, srečati se s pogledi, biti vključen v življenjsko zgodbo vsakega. Poglejte, to je Jezusova bližina. On ve, da lahko srečanje spremeni življenje. In evangelij je posejan s srečanji s Kristusom, ki ponovno dvigajo in ozdravljajo. Jezus ne hodi z naglico, ne gleda na uro, da se bo končalo srečanje. Bil je vedno v službi osebe, ki jo je srečal, da bi jo poslušal.

Tudi mi, ki začenjamo to pot, smo poklicani postati izvedenci v umetnosti srečevanja. Ne v organiziranju dogodkov ali v pripravi teoretične refleksije o problemih, ampak v tem, da si **vzamemo čas za srečanje z Gospodom in s spodbujanjem srečanja med nami.**

3. Papež pravi, da si moramo vzeti čas za srečanje z Gospodom. Kako in kdaj si midva v najinem vsakdanu (vsak zase ali skupaj) vzameva ta čas?

Papež Frančišek:

Poslušati. Pravo srečanje se porodi samo iz poslušanja. Jezus namreč prisluhne vprašanju tega človeka in njegovemu verskemu in bivanjskemu nemiru. Ne da obrednega odgovora, ne ponudi vnaprej pripravljene rešitve, se ne pretvarja z vljudnostnim odgovorom, samo da bi se ga rešil in bi mogel nadaljevati svojo pot. Preprosto mu prisluhne, ves čas, ki je potreben, mu prisluhne brez naglice in to kar je najpomembnejše, ni ga strah prisluhniti. Jezus se ne boji poslušati s srcem in ne samo z ušesi. Njegov odgovor se ne omejuje samo na to, da bi se ujemal z vprašanjem, ampak omogoča bogatemu človeku, da pripoveduje svojo zgodovino, da svobodno pripoveduje o sebi. Kristus ga spomni na zapovedi in on začne pripovedovati o svojem otroštvu, podeli svojo pot vere in način, s katerim si je prizadeval iskati Boga. Ko prisluhnemo s srcem, se zgodi to, da se drugi čuti sprejetega, ne obsojanega, svobodnega pripovedovati to, kar živi in svojo duhovno pot.

4. Vprašajmo se, kako poslušamo? Ali dovolimo ljudem, da se zares izrazijo; da hodijo po poti vere, čeprav so njihove življenjske poti drugačne, tudi težke, ne da bi bili pri tem ovirani, zavrnjeni ali obsojani?

5. Ali se midva, kot zakonca, čutiva slišana v najini zakonski skupini? Kaj pa v najini župniji? S katerimi ovirami se srečujeva, če želiva povedati svoje mnenje, ali morda kritiko?

6. Poznava kakšen dober primer, kako smo v zakonski skupini (župniji, ...) zmogli slišati potrebe drug drugega?

Papež Frančišek:

»In končno razločevanje. Srečanje in medsebojno poslušanje nista sama sebi namen, da bi pustila stvari tako, kot so. Nasprotno, ko vstopimo v dialog, se spustimo v razpravo, se podamo na pot, na koncu nismo več isti kot prej, smo spremenjeni. Jezus je zaslutil, da je človek, ki stoji pred njim, dober in veren ter spoštuje zapovedi, a ga hoče pripeljati onkraj preprostega spolnjevanja zapovedi. Med pogovorom mu pomaga razločevati. Predlaga mu, da se zazre vase z lučjo ljubezni, s katero ga je On sam pogledal in vzljubil (prim. v. 21) ter da v tej luči razločuje, na kaj je njegovo srce v resnici navezano. Tako bi odkril, da njegovo dobro ni v dodajanju religioznih dejanj, temveč nasprotno v izpraznjenju samega sebe, torej da bi videl, kaj zaseda njegovo srce, da bi napravil prostor Bogu.

To je dragoceno pojasnilo tudi za nas. Sinoda je pot duhovnega razločevanja, cerkvenega razločevanja, ki se udejanja med češčenjem, molitvijo in v stiku z Božjo Besedo. Drugo berilo nam ravno danes pravi, da je Božja Beseda »živa, učinkovita in ostrejša kakor vsak dvorezen meč in prodre do ločitve duše in duha in presoja misli in namene srca« (Heb 4,12). Beseda nas odpre za razločevanje in ga razsvetljuje. Ona naj usmerja sinodo, da ne bo cerkveni sestanek, študijski simpozij ali politični kongres, da ne bo parlament, temveč dogodek milosti, proces ozdravljanja, ki ga vodi (Sveti) Duh.

V teh dneh nas Jezus kliče, kakor je storil z bogatim človekom v evangeliju, da se izpraznimo, da se osvobodimo tega, kar je posvetno, tudi naših zaprtosti in naših ponavljajočih se pastoralnih modelov in se vprašamo, glede česa nam hoče med tem obdobjem Bog spregovoriti in v katero smer nas pripeljati.«

Če se zmoremo srečati v tem, kar smo in se poslušati ter tudi slišati, bomo nedvomno prepoznali, da je včasih potrebno narediti korak ven iz utečenih praks in načinov delovanja. To je najtežji korak, saj zahteva spremembo, sprememb pa se ljudje navadno bojimo.

7. Kako midva gledava na pastoralne modele v najini župniji (verouk, zakonske/ženske/moške/ biblične skupine, pevski zbori, oratorij, Karitas ...)? Kje vidiva potrebe po spremembah? Katere prakse, ki so včasih delovale in se jih še zmeraj držimo, ne delujejo več, ker ne vodijo ljudi k osebnemu odnosu z Bogom?

8. Ali imava kak predlog, idejo, kakšna naj bo pastorala v naši župniji, da se bodo v njej počutili sprejeti vsi, ki iskreno iščejo Boga, pa so še na poti? Sva se midva pripravljena vključiti v pastoralno delo s talenti, ki jih imava?

IZZIV ZA NAJU

Če sva na osmo vprašanje odgovorila s konkretnim predlogom, začniva delati korake v tej smeri in si zapišiva, kaj bova v tem tednu/mesecu naredila (molila za ta namen, poklicala kakšno konkretno osebo, prebrala ali poiskala na spletu več informacij o tem ...).

TRENUTKI ZA NAJU

Na srečanju smo se v skupini pogovarjali o nekaterih vprašanjih, morda pa se nismo mogli povsem odpreti ali pa se nama je porodilo še kaj, kar bi želela povedati.

Zato vaju vabimo, da izpolnita anonimni vprašalnik, ki ga bomo posredovali naprej na škofije, s svojimi predlogi pa bosta pomagala tudi nam pri Družini in Življenju. Povezava na vprašalnik: ***bit.ly/3vnBFe1***

V odgovorih bodita iskrena, pristna, odprta in konstruktivna.

Gradivo pripravila: Marjeta Bec; Oblikovanje in prelom: Matic Jelovčan

Napotki za voditeljski par

1. Pri tem vprašanju lahko pomagata z podvprašanji: Kdo v družini sprejema pomembne odločitve: mož, žena, oba skupaj? Kdaj v odločanje vključita tudi otroke? Ali zmoremo slišati drug drugega, iskati skupno pot?

2. Povabljeni smo k osebnemu razmisleku o konkretnih navezanostih v svojem življenju, ki me zadržujejo v coni udobja. Čeprav je ta cona lahko v resnici zelo neudobna, je znana in zato na videz manj neudobna kot spremembe v našem življenju. Prav tako razmislimo o tem, česa se bojimo, kaj nam preprečuje, da bi naredili korak naprej v veri.

3. Lahko postavita kakšno podvprašanje: Ali moliva, bereva Božjo besedo, kakšno duhovno literaturo, greva k maši?

4. Poslušanje je bistvenega pomena za začetek sprejemanja. Dopustiti nekomu, da se izrazi in pokaže v svoji pravi podobi, je prvi pogoj, če želimo človeku prisluhniti. Lahko se ob tem vprašanju pogovorimo tudi, kako se zakonca uspeva poslušati med seboj, in to prenesemo tudi na odnose z drugimi. Kaj nam preprečuje poslušanje (skakanje v besedo, končevanje misli drugega, nepotrpežljivost z izražanjem pa tudi strah pred izrečenim ...).

5. Ali v skupnostih, kjer smo, smemo biti pristni, smemo biti to, kar smo? Smo kot taki sprejeti? Skušajta zagotoviti varen prostor, ker je to lahko zelo občutljiva tema. Če začutita, da bi v vajini skupini na to vprašanje težko iskreno odgovorili, ali vidita, da to ne gre, posebej na koncu srečanja opozorita na vprašalnik in toplo povabita pare, da odgovorijo nanj anonimno.

6. Da je bila na primer težava z obiskom srečanj, pa smo se prilagodili in omogočili udeležbo tudi preko zoom-a; da smo si upali zamenjati gradiva, če smo čutili, da skupina potrebuje nekaj drugega; da smo vložili nek napor, ko smo začutili, da se kak par oddaljuje od skupine ... Če najdete svetel zgled poslušanja, vas lepo prosimo, da si ga zapišeta in nam ga s privolitvijo zakoncev pošljeta (lahko tudi brez imen ...) kot dragocen primer dobre prakse za druge.

7. Tudi tukaj in pri osmem vprašanju se lahko porodi veliko idej. Prosimo, če nama jih posredujeta – lahko tudi prek vprašalnika.